

Gouvernementets Bestyrelse staaende offentlige Fonds og Legater eller fra de lokale Overformynderier, idet „Colonial Bank“ ikke yder Laan mod Pant i fast Ejendom. Rentefoden i Dansk-Vestindien er meget høj i Sammenligning med Forholdene paa det hjemlige Pengemarked.

Sparekasseudlaan forrentes saaledes med 6 pCt. p. a., og selv for Udlaan mod 1ste Prioritet er Renten i Almindelighed ikke under 6 pCt. p. a. og ofte højere.

Under disse Omstændigheder vil Oprettelsen af en Bank kunne blive af den største Betydning for Øernes økonomiske Udvikling.

I Erkendelsen heraf har Finansministeren ført Forhandlinger med følgende 4 Banker: Nationalbanken i Kjøbenhavn, Privatbanken i Kjøbenhavn, Den danske Landmandsbank, Hypotek- og Vekselbank og Kjøbenhavns Handelsbank om Oprettelse af en Bank i Dansk Vestindien.

Som Betingelse for deres Medvirkning have disse Banker fordret, at der tilvejebringes en fast Ordning af det dansk-vestindiske Møntvæsen. I Henhold hertil er det Forslag til Møntlov for Dansk-Vestindien udarbejdet, som samtidig med nærværende Lovforslag forelægges for Rigsdagen.

Endvidere have Bankerne gjort det til en Betingelse for deres Medvirkning til Bankens Oprettelse, at den erholder Eneret for et passende Tidsrum til Udstedelse af med Guld indløselige Pengesedler i Dansk Vestindien.

Under disse Forudsætninger have Bankerne forpligtet sig til at oprette en Aktiebank i Dansk Vestindien paa følgende Vilkaar.

- at Bankerne tilvejebringe den fornødne Aktiekapital;
- at Banken stiller den fornødne Sikkerhed for de udstedte Sedler;
- at den yder Statskassen en vis Afgift som Bidrag til Dækning af dennes vestindiske Udgifter;
- at den vederlagsfrit overtager alle offentlige Ind- og Udbetalinger paa Øerne, samt
- at den yder Hypoteklaan paa Øerne.

I Henhold hertil er det foranførte Lovforslag udarbejdet.

Lovforslaget har været forelagt begge de vestindiske Kolonialraad, som have anbefalet dets Gennemførelse.

I øvrigt skal om Forslagets enkelte Punkter bemærkes følgende:

Til § 1.

Ved Forhandling med nævnte 4 Banker er man kommet overens om et Tidsrum af 30 Aar for Eneretten til Udstedelse af Sedler. I § 17 er der dog holdt en Udvej aaben for et tidligere Ophør af Eneretten eller Indskrænkning af samme.

Til § 2.

Aktiekapitalen har man i Overensstemmelse med Bankerne ment indtil videre at kunne ansætte til 1 Million vestindiske Daler, dog at der foreløbig kun indbetales en Fjerdedel, medens Bankerne garanterer for Resten.

Til §§ 3—5.

Bestemmelserne i disse Paragraffer give paa den ene Side Banken den til dens Trivsel fornødne Seddeludstedelsesret og sikre paa den anden Side Publikum og det offentlige med Hensyn til Bankens Forpligtelser hidrørende fra dens Seddeludstedelsesret og øvrige Virksomhed.

Til § 6.

Som foranført har Banken betinget sig Eneret til Udstedelse af Sedler i Dansk Vestindien. For at denne Ret imidlertid kan blive af praktisk Betydning for Banken, er det nødvendigt, at de ligestilles med gangbar Mønt paa Øerne, og dette menes opnaaet, naar Sedlerne modtages efter deres fulde paalydende ved de offentlige Kasser paa Øerne. Naar disse Sedler sættes i Omløb, ville de nuværende Kreditbeviser blive overflødiggjorte for Omsætningen, og de bør derfor inddrages. Herom er givet Bestemmelse i Paragraffens 2det Stykke.

Til § 7.

Da det er tvivlsomt, hvorvidt Eftergørelse og Forfalskning af Bankens Sedler kan rammes af den i Dansk Vestindien gældende Straffelovgivning, er det fornødne optaget i denne Paragraf.

Til § 8.

Trangen til en let og efter Omstændighederne billigst mulig Adgang til Laan i faste Ejendomme paa Øerne har længe været meget følelig og ventes at kunne afhjælpes ved den her givne Restemmelse.

Til § 9.

Som Vederlag for Bankens Seddeludstedelsesret have de kontraherende Banker paataget sig at yde Statskassen en